

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 69 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 69

"Ifølge ministerens svar på spørgsmål 6 er konstruktionen med at klappe op til 1 kg TBT og 200 kg kobber årligt pr. havn, uanset hvor forurenede materialet er, en ny dansk praksis, som ikke har sidestykke i andre lande. Ministeren bedes redegøre for såvel de miljømæssige som de økonomiske og mængdemæssige konsekvenser af klapvejledningens ny bestemmelse om klappning af op til 1 kg TBT og 200 kg kobber årligt pr. havn, uanset hvor forurenede materialet er."

Svar

Lad mig først slå fast, at det ikke vil være muligt at klappe materiale, uanset hvor forurenede det måtte være, som anført af spørgeren.

Det fremgår af vejledningen, at der ikke må være umiddelbare effekter i forbindelse med en klappning, hvilket betyder, at ved en klappning skal de vejledende aktionsniveauer for TBT og kobber begge være opfyldt ved klapppladsens afgrænsning, men ikke nødvendigvis i forbindelse med klappningen.

Amtet skal i den forbindelse sikre, at der ikke uden for klapppladsen forekommer koncentrationer af TBT eller kobber, der kan forårsage akut giftvirkning, og at klappningen ikke giver anledning til ophobning af stoffet i nær-området sediment, eller dyreliv uden for klapppladsen.

Vurderingen af de miljømæssige, økonomiske og mængdemæssige konsekvenser heraf vil afhænge af, om havnene vil anvende denne mulighed, eller om de vil klappe i henhold til de nye grænseværdier.

Efter Miljøstyrelsens vurdering vil mængdegrænserne formentlig blive anvendt af nogle af de mindre havne. Der vil dog i disse tilfælde være tale om mindre mængder klappmateriale fra disse små havne.

Mængdegrænserne vil imidlertid ikke betyde flere klappninger eller et større samlet indhold af TBT eller kobber i det klappede materiale. Måske snarere tværtimod, idet hvis en havn anvender mængdegrænserne et givet år, kan den ikke samtidig anvende de almindelige aktionsniveauer på henholdsvis 200 µg/kg og 90 mg/kg for TBT og kobber.